

Raadet at faa en fast Praksis udviklet. Derfor har Arbejderforsikrings-Raadet ønsket en Udtalelse her ved anden Behandling om, at man maatte forstaa det saadan, at de 30 Dage maatte man normalt, hvis ikke særlige Forhold havde gjort sig gældende, regne fra Aaret i Forvejen, fordi det vil være saa uhyre vanskeligt at regne dem i det Kalenderaar, hvori Forsikringen gaar.

Flertallet stiller endvidere et Ændringsforslag under Nr. 23, som gaar ud paa at sikre, at den Præmienedsættelse, som de nedsatte Ydelser berettiger til, kommer Forsikringstagerne til gode. Det er en Skærpelse i Forhold til Lovforslaget, som man har ønsket for at faa det slaaet saa fast som muligt, at det er Mening, at Nedsættelsen af Ydelserne skal komme Forsikringstagerne til gode i Form af Nedsættelse af Præmierne.

Hele Udvalget stiller endelig under Nr. 24 et Ændringsforslag om, at Loven skal optrykkes, hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa.

Jeg anbefaler, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag.

L. D. Rasmussen: Mindretallets Ændringsforslag til § 1 gaar ud paa, at denne Paragraf udgaar, og jeg vil gerne redegøre for, hvorfor vi har taget dette Standpunkt overfor den paagældende Paragraf.

Virkningen af Paragraffens Gennemførelse vil blive den, at Dagpengeerstatningen, hvis den tilskadedkomne har haft en Indtægt af 1 500 Kr., vil blive nedsat med 17 Ø. pr. Dag i Forhold til Loven af 1916, altsaa en Nedsættelse, der ikke kommer Kronestigningen ved. For Indtægter paa 1 200 Kr. vil Nedsættelsen andrage 40 Ø. pr. Dag i Sammenligning med Loven af 1916, og for Indtægter paa 1 000 Kr. 33 Ø. i Forhold til Loven af 1916 og 11 Ø. i Sammenligning med Loven af 1898; for Indtægter paa 900 Kr. vil det blive 30 Ø. og for Indtægter paa 800 Kr. 26 Ø. mindre pr. Dag end efter de nævnte Love. Det er altsaa Nedsættelser, der gaar langt ud over det, der efter tidligere Udtalelser egentlig skulde være tilsigtet.

Ved fuldstændig Invaliditet vil det med en Arbejdsindtægt af 1 200 Kr. betyde en Nedgang med 1 800 Kr. i Forhold til Loven af 1916, for Indtægter paa 900 Kr. en Nedsættelse paa 1 350 Kr., og endelig for Indtægter paa 600 Kr. vil det blive 900 Kr. mindre. Naar man erindrer, at det ved Indtægter paa 600 Kr. i Hovedsagen drejer sig om Lærlinge og andre unge Mennesker, altsaa Mennesker, der bliver fuldstændig invalide, men som har

et helt langt Liv for sig, saa skulde man dog mene, at disse rettelig burde have en betydeligt større Erstatning, men de faar altsaa efter Lovforslaget en Nedsættelse paa 900 Kr. i Forhold til Loven af 1916.

Med Hensyn til Dødsrerstatningerne stiller det sig saaledes, at med en Indtægt af 1 200 Kr. bliver der ydet 1 920 Kr. mindre end efter Loven af 1916 — Loven af 1 920 tager jeg overhovedet ikke i Betragtning; med en Indtægt af 900 Kr. bliver der ydet 1 420 Kr. mindre end efter Loven af 1916 og 120 Kr. mindre, end der skulde ydes efter Loven af 1898, medens Indtægter paa 800 Kr. faar en Nedsættelse af 1 280 Kr. i Forhold til Loven af 1916 og af 480 Kr. i Forhold til Loven af 1898.

Den højtærede Regering har hævdet, at det gjaldt om at faa de offentlige Ydelser nedsat, saa de kom til at staa i Forhold til Kronens nuværende Værdi. Om det rigtige i denne Fremgangsmaade kan der selvfølgelig tvistes, men det er dog i hvert Fald et Standpunkt, og man maatte gaa ud fra, at dette Standpunkt altsaa var det, der virkelig blev gjort gældende. Men dette Lovforslag gaar langt videre, thi Grundlaget for Ydelserne i Henhold til Loven af 1916 er Normalaaret 1914, og Kronens Købeværdi var ganske afgjort betydeligt højere i 1898, end den er i dette Øjeblik. Hvad er da Aarsagen til denne ganske ekstraordinære Nedsættelse af ligefrem hævdede Ydelser? Jeg har forgæves her i Salen søgt at faa Klarhed derover, og jeg har ogsaa forgæves i Udvalget søgt at faa dette Spørgsmaal klaret; hverken den højtærede Minister eller de tre Partiernes Ordførere har, her i Salen eller i Udvalget, blot i mindste Maade søgt at kaste Klarhed over, hvorfor disse ekstraordinære Nedsættelser finder Sted.

Derfor stiller jeg atter Spørgsmaalet. Nu, da Rigtigheden af de nævnte Eksempler er meget let at kontrolere, vil i hvert Fald den højtærede Minister — med den Indsigt, han har i Loven, og med den Klarhed, han selvfølgelig har med Hensyn til Lovforslagets Virkninger — let kunne give en Forklaring paa, hvorfor denne ekstraordinære Nedsættelse finder Sted. Det vil dog ikke nytte at fortælle, at der ikke findes saa lave Indtægter i vore Dage. Ifølge Statistisk Aarbog for 1925—26 var der 71 185 Indtægter paa fra 800 til 999 Kr. Jeg har altsaa ikke anført tænkte Eksempler, som intet har med Virkeligheden at gøre, derimod Eksempler, der vil, kan og skal forekomme i det praktiske Liv, og det er dette, som jeg gerne vil bede den